

UREDBA

O RATIFIKACIJI MADRIDSKOG ARANŽMANA O MEĐUNARODNOM REGISTROVANJU ŽIGOVA OD 14. APRILA 1891. GODINE, REVIDIRANOG U BRISLU 14. DECEMBRA 1900. GODINE, U VAŠINGTONU 2. JUNA 1911. GODINE, U HAGU 6. NOVEMBRA 1925. GODINE, U LONDONU 2. JUNA 1934. GODINE, U NICI 15. JUNA 1957. GODINE I U STOKHOLMU 14. JULA 1967. GODINE

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 2/74)

ČLAN 1

Ratifikuje se Madridski aranžman o međunarodnom registrowanju žigova od 14. aprila 1891. godine, revidiran u Brislu 14. decembra 1900. godine, u Vašingtonu 2. juna 1911. godine, u Hagu 6. novembra 1925. godine, u Londonu 2. juna 1934. godine, u Nici 15. juna 1957. godine i u Stokholmu 14. jula 1967. godine, u originalu na francuskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Madridskog aranžmana u originalu na francuskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatski jezik glasi:

MADRIDSKI ARANŽMAN O MEĐUNARODNOM REGISTROVANJU ŽIGOVA OD 14. APRILA 1891. GODINE, REVIDIRAN U BRISLU 14. DECEMBRA 1900. GODINE, U VAŠINGTONU 2. JUNA 1911. GODINE, U HAGU 6. NOVEMBRA 1925. GODINE, U LONDONU 2. JUNA 1934. GODINE, U NICI 15. JUNA 1957. GODINE I U STOKHOLMU 14. JULA 1967. GODINE

Član 1

- 1) Zemlje na koje se primenjuje ovaj aranžman obrazuju Posebnu uniju za međunarodno registrowanje žigova.
- 2) Pripadnici svake zemlje ugovornice mogu obezbediti u svim ostalim zemljama ugovornicama ovog aranžmana zaštitu svojih žigova koji se primenjuju na proizvode ili usluge, registrovanih u zemlji porekla, putem registrowanja pomenutih žigova kod Međunarodnog biroa za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Međunarodni biro) iz

Konvencije o osnivanju Svetske organizacije za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Organizacija), koja će se izvršiti posredstvom administracije zemlje porekla.

3) Smatraće se kao zemlja porekla ona zemlja Posebne unije u kojoj prijavitelj ima ozbiljno i stvarno industrijsko ili trgovinsko preduzeće; ako nema takvog preduzeća u nekoj zemlji Posebne unije, zemlja Posebne unije u kojoj on ima svoje boravište; ako nema boravište u Posebnoj uniji, zemlja njegovog državljanstva ako je državljanin neke zemlje Posebne unije.

Član 2

Sa pripadnicima zemalja ugovornica izjednačuju se pripadnici zemalja koje nisu pristupile ovom aranžmanu, a koji na teritoriji Posebne unije obrazovane ovim aranžmanom ispunjavaju uslove utvrđene članom 3 Pariske konvencije za zaštitu industrijske svojine.

Član 3

1) Svaka prijava za međunarodno registrovanje mora se podneti na obrascu propisanom pravilnikom za izvršenje; administracija zemlje porekla žiga overavaće da navodi u ovoj prijavi odgovaraju navodima nacionalnog registra i naznačiće datume i brojeve prijave i registrovanja u zemlji porekla, kao i datum prijave za međunarodno registrovanje.

2) Prijavitelj je dužan da navede proizvode ili usluge za koje traži zaštitu žiga, kao i, ako je moguće, odgovarajuću klasu ili klase po klasifikaciji ustanovljenoj Ničanskim aranžmanom o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registrovanja žigova. Ako prijavitelj ovo ne učini, Međunarodni biro razvrstaće proizvode ili usluge u odgovarajuće klase ove klasifikacije. Međunarodni biro, zajedno sa nacionalnom administracijom, proveriće razvrstavanje koje navede prijavitelj. U slučaju neslaganja između nacionalne administracije i Međunarodnog biroa, odlučujuće je mišljenje Međunarodnog biroa.

3) Ako prijavitelj traži boju kao karakterističan element svoga žiga, on će morati:

1. da to izjavi i da svojoj prijavi doda napomenu, naznačujući boju ili sastav boja koje traži;

2. da priloži prijavi primerke u boji pomenutog žiga, koji će biti priloženi saopštenjima Međunarodnog biroa. Broj tih primeraka biće određen pravilnikom za izvršenje.

4) Međunarodni biro odmah će registrovati žigove prijavljene saobrazno propisima člana 1. Registrovanje će nositi datum prijave za međunarodno registrovanje u zemlji porekla, ukoliko je Međunarodni biro primio prijavu u roku od dva meseca računajući od tog datuma. Ako prijavu nije primio u tom roku, Međunarodni biro će je upisati onog dana kada ju je primio. Međunarodni biro će bez odlaganja saopštiti to registrovanje zainteresovanim administracijama. Registrovani žigovi biće objavljivani u jednom periodičnom listu, koji će, na osnovu podataka iz prijave za registrovanje, izdavati Međunarodni biro. Što se tiče žigova koji sadrže neki figurativni element ili naročito

grafičko rešenje, pravilnikom za izvršenje propisaće se da li je prijavitelj dužan da priloži kliše.

5) Radi potrebnog objavljivanja registrovanih žigova u zemljama ugovornicama, svaka administracija dobiće od Međunarodnog biroa izvestan broj besplatnih primeraka i izvestan broj po sniženoj ceni gore pomenute publikacije, srazmerno broju jedinica po odredbama člana 16 stav 4 pod a) Pariske konvencije za zaštitu industrijske svojine, a pod uslovima utvrđenim pravilnikom za izvršenje. U svim zemljama ugovornicama ovo objavljivanje će se smatrati sasvim dovoljnim, i nikakvo drugo neće se moći tražiti od prijavioca.

Član 3bis

1) Svaka zemlja ugovornica može, u svako doba, pismenim putem saopštiti generalnom direktoru Organizacije (u daljem tekstu: generalni direktor) da će se zaštita koja proističe od međunarodnog registrovanja protezati na tu zemlju samo ako nosilac prava na žig to izrično zahteva.

2) Ovo saopštenje stupiće na snagu šest meseci od dana kada ga generalni direktor podnese ostalim zemljama ugovornicama.

Član 3ter

1) Zahtev za protezanjem zaštite koja proističe iz međunarodnog registrovanja, na zemlju koja se koristila mogućnošću iz člana 3bis mora se naročito navesti u prijavi iz člana 3 stav 1.

2) Zahtev za teritorijalnim protezanjem istaknut posle međunarodnog registrovanja mora se podneti posredstvom nacionalne administracije na obrascu propisanom pravilnikom za izvršenje. Međunarodni biro će ga odmah registrovati i o njemu bez odlaganja obavestiti zainteresovanu administraciju ili administracije. On će se objaviti u periodičnom listu koji izdaje Međunarodni biro. Ovo teritorijalno protezanje stupiće na snagu onog dana kada bude upisano u međunarodni registar, a prestaće da važi sa prestankom međunarodnog registrovanja žiga na koji se odnosi.

Član 4

1) Na osnovu tako obavljenog registrovanja kod Međunarodnog biroa, shodno odredbama člana 3 i 3ter, zaštita žiga u svakoj zainteresovanoj zemlji ugovornici biće ista kao da je žig bio u toj zemlji neposredno registrovan. Razvrstavanje proizvoda ili usluga predviđeno članom 3 ne vezuje zemlje ugovornice pri ocenjivanju obima zaštite žiga.

2) Svaki žig koji je bio predmet međunarodnog registrovanja uživaće pravo prvenstva, ustanovljeno članom 4 Pariske konvencije za zaštitu industrijske svojine, te nije potrebno ispuniti formalnosti predviđene u odeljku D tog člana.

Član 4bis

1) Kad je jedan žig već registrovan u jednoj ili više zemalja ugovornica, a docnije ponovo registrovan kod Međunarodnog biroa na ime istog nosioca prava ili njegovog prijemnika prava, smatraće se da međunarodno registrovanje zamenjuje ranija nacionalna registrovanja, bez štete po prava stečena ovim registrovanjima.

2) Nacionalna administracija dužna je da na zahtev zabeleži u svojim registrima međunarodno registrovanje.

Član 5

1) U zemljama u kojima njihovo zakonodavstvo to dopušta, administracije kojima Međunarodni biro bude saopštio registrovanje jednog žiga ili zahtev za teritorijalnim protezanjem zaštite podnet shodno članu 3ter, imaće mogućnost da izjave da zaštita ne može biti odobrena tom žigu na njihovoj teritoriji. Takvo odbijanje moći će se učiniti samo pod uslovima koji bi se primenili, shodno Pariskoj konvenciji za zaštitu industrijske svojine, i pri registrovanju jednog domaćeg žiga. Međutim, zaštita se neće moći odbiti, čak ni delimično, samo iz razloga što bi nacionalno zakonodavstvo odobravalo registrovanje jedino za ograničeni broj klasa ili za ograničeni broj proizvoda i usluga.

2) Administracije, koje hoće da se koriste tim pravom, treba da dostave svoja odbijanja, navodeći razloge, Međunarodnom birou u roku predviđenom u njihovom nacionalnom zakonu, a najkasnije pre isteka godine dana, računajući od međunarodnog registrovanja, odnosno od zahteva za teritorijalnim protezanjem podnetim po članu 3ter.

3) Međunarodni biro dostaviće bez odlaganja po jedan primerak na ovaj način dostavljenog odbijanja administraciji zemlje porekla i nosiocu prava na žig ili njegovom zastupniku, ako ga je pomenuta administracija označila Birou. Zainteresovani će imati ista žalbena sredstva kao da je prijavu za zaštitu žiga on sam podneo neposredno u zemlji u kojoj je zaštita odbijena.

4) Razloge odbijanja Međunarodni biro mora saopštiti zainteresovanima koji to budu od njega tražili.

5) Administracije koje, povodom registrovanja nekog žiga ili zahteva za teritorijalnim protezanjem zaštite, u gore pomenutom najdužem roku od godine dana, ne budu dostavile Međunarodnom birou nikakvu odluku o privremenom ili konačnom odbijanju, gube pravo na mogućnost predviđenu stavom 1 ovog člana u odnosu na žig u pitanju.

6) Odluku o poništenju međunarodnog žiga nadležne vlasti ne mogu doneti, a da se nosiocu prava na žig ne omogući da blagovremeno brani svoja prava. Poništaj će se saopštiti Međunarodnom birou.

Član 5bis

Dokazna sredstva o zakonitoj upotrebi izvesnih elemenata koje sadrže žigovi, kao što su: grbovi, štitovi, portreti, počasni znaci, titule, trgovačka imena ili imena lica sem imena prijavioca, ili drugi slični natpisi, a koja bi se mogla tražiti od strane administracija zemalja ugovornica oslobođena su, sem potvrde administracije zemlje porekla, od svake legalizacije, kao i od svake druge potvrde.

Član 5ter

- 1) Međunarodni biro izdaće svakome ko bude tražio, uz naplatu takse utvrđene pravilnikom za izvršenje, prepis podataka upisanih u registru koji se odnose na određeni žig.
- 2) Međunarodni biro će moći isto tako, uz naplatu, vršiti istraživanja prvenstva međunarodnih žigova.
- 3) Izvodi iz međunarodnog registra, traženi radi podnošenja u nekoj od zemalja ugovornica, oslobođeni su svake legalizacije.

Član 6

- 1) Registrovanje nekog žiga kod Međunarodnog biroa vrši se za dvadeset godina, sa mogućnošću obnavljanja pod uslovima utvrđenim u članu 7.
- 2) Po isteku roka od pet godina, računajući od dana međunarodnog registrovanja, ovo registrovanje postaje nezavisno od žiga prethodno registrovanog u zemlji porekla, pod rezervom koju sadrže sledeće odredbe.
- 3) Na zaštitu koja proističe iz međunarodnog registrovanja, bilo da je ili nije bilo prenosa, neće se više moći pozivati, u celini ili delimično, ako u roku od pet godina od dana međunarodnog registrovanja nacionalni žig, prethodno registrovan u zemlji porekla u smislu člana 1, ne bi više u celini ili delimično uživao zakonsku zaštitu u toj zemlji. Isto će biti i u slučaju kada je ova zakonska zaštita prestala docnije zbog tužbe podignute pre isteka roka od pet godina.
- 4) U slučaju dobrovoljnog brisanja ili brisanja po službenoj dužnosti, administracija zemlje porekla zatražiće brisanje žiga od Međunarodnog biroa, koji će ovo i učiniti. U slučaju spora, navedena administracija dostaviće Međunarodnom birou, po službenoj dužnosti ili na traženje tužioca, prepis tužbe ili svakog drugog akta kojim se pokreće spor, kao i konačne presude. Biro će o tome staviti zabeležku u međunarodni registar.

Član 7

- 1) Registrovanje će se uvek moći obnoviti za rok od dvadeset godina, računajući od isteka prethodnog roka, i to prostom uplatom osnovne takse, odnosno dopunskih taksa i dodataka taksama predviđenih članom 8 stav 2.
- 2) Pri obnavljanju se neće moći da vrše nikakve izmene u odnosu na poslednje stanje prethodnog registrovanja.
- 3) Prilikom prvog obnavljanja, saobrazno odredbama Ničanskog akta od 15. juna 1957. godine, ili ovog akta, moraju se navesti klase po međunarodnoj klasifikaciji na koje se registrovanje odnosi.
- 4) Šest meseci pre isteka roka zaštite, Međunarodni biro će, putem službene opomene, podsetiti nosioca prava na žig i njegovog zastupnika na tačan datum isteka ovog roka.

5) Uz naplatu povišene takse utvrđene pravilnikom za izvršenje, odobriće se naknadni rok od šest meseci za obnavljanje međunarodnog registrovanja.

Član 8

1) Administracija zemlje porekla može utvrditi po svome nahođenju i naplaćivati u svoju korist nacionalnu taksu koju će tražiti od nosioca prava na žig za koji se traži međunarodno registrovanje ili obnavljanje.

2) Registrovanje nekog žiga kod Međunarodnog biroa uslovljeno je prethodnom uplatom međunarodne takse, koja će obuhvatiti:

a) osnovnu taksu;

b) dopunsku taksu za svaku klasu preko tri klase međunarodne klasifikacije u koje se svrstavaju proizvodi ili usluge na koje se primenjuje žig;

c) dodatak taksu u slučaju svakog zahteva za protezanje zaštite u smislu člana 3er.

3) Međutim, u slučaju da je broj klasa proizvoda ili usluga utvrdio ili osporio Međunarodni biro, dopunska taksa iz stava 2 pod b) moći će se uplatiti u roku utvrđenom pravilnikom za izvršenje, bez uticaja na datum registrovanja. Ako po isteku navedenog roka dopunska taksa ne bi bila plaćena, odnosno ako prijavitelj u potrebnoj meri ne bi ograničio spisak proizvoda ili usluga, smatraće se da je prijava za međunarodno registrovanje napuštena.

4) Godišnju sumu raznih prihoda od međunarodnog registrovanja, izuzev onih predviđenih pod b) i c) stava 2, Međunarodni biro raspodeliće na jednake delove među zemlje članice ovog akta pošto odbije zajedničke troškove i terete izazvane izvršenjem pomenutog akta. Ako u trenutku stupanja na snagu ovog akta jedna zemlja ga još nije ratifikovala ili mu nije pristupila, ona će do dana stupanja na snagu njene ratifikacije ili pristupa imati pravo na raspodelu viška prihoda izračunatog na osnovu ranijeg akta koji se na nju primenjuje.

5) Iznosi koji potiču od dopunskih taksa predviđenih u stavu 2 pod b), po isteku svake godine razdeliće se na zemlje članice ovog akta ili Ničanskog akta od 15. juna 1957. godine, srazmerno broju žigova za koje je zaštita tražena u svakoj od njih u toku protekle godine, a ukoliko se tiče zemalja koje obavljaju prethodno ispitivanje, dobijeni broj ispraviće se za jedan koeficijent koji će se odrediti pravilnikom za izvršenje. Ako u trenutku stupanja na snagu ovog akta jedna zemlja ga još nije ratifikovala ili mu nije pristupila, ona će do dana stupanja na snagu njene ratifikacije ili pristupa imati pravo na raspodelu iznosa izračunatih na osnovu Ničanskog akta.

6) Iznosi koji potiču od dodatka taksa predviđenih u stavu 2 pod c), razdeliće se na zemlje koje su se koristile mogućnošću predviđenom u članu 3bis prema odredbama stava 5. Ako u trenutku stupanja na snagu ovog akta jedna zemlja ga još nije ratifikovala ili mu nije pristupila, ona će do dana stupanja na snagu njene ratifikacije ili pristupa imati pravo na raspodelu iznosa izračunatih na osnovu Ničanskog akta.

Član 8bis

Nosilac prava međunarodno registrovanog žiga može se uvek odreći zaštite u jednoj ili više zemalja ugovornica, putem izjave predate administraciji svoje zemlje, radi dostavljanja Međunarodnom birou, koji će je saopštiti zemljama kojih se to odricanje tiče. Ova izjava ne podleže nikakvoj taksi.

Član 9

1) Isto tako, administracija zemlje nosioca prava dostaviće Međunarodnom birou poništavanja, brisanja, odricanja, prenose i druge promene koje se odnose na upis zaštićenog žiga u nacionalnom registru, ako se te promene tiču i međunarodnog registrovanja.

2) Međunarodni biro upisaće ove promene u međunarodni registar, dostaviti ih administracijama zemalja ugovornica i objaviti ih u svom listu.

3) Isto tako će se postupiti kad nosilac prava međunarodno registrovanog žiga bude tražio da se ograniči spisak proizvoda ili usluga na koji se primenjuje ovo registrovanje.

4) Ovi radovi mogu se usloviti uplatom naročite takse, koja će se propisati pravilnikom za izvršenje.

5) Docnije dodavanje na spisku nekog novog proizvoda ili usluge moći će se obezbediti samo podnošenjem nove prijave saobrazno odredbama člana 3.

6) Zamena jednog proizvoda ili usluga drugim smatra se dodavanjem.

Član 9bis

1) Kad jedan žig, zaveden u međunarodni registar, bude prenet na lice nastanjeno u drugoj zemlji ugovornici, a ne u zemlji nosioca prava međunarodno registrovanog žiga, ovaj prenos biće saopšten Međunarodnom birou od strane administracije ove poslednje zemlje. Međunarodni biro upisaće prenos, saopštiti ga drugim administracijama i objaviti u svom listu. Ako je prenos izvršen pre isteka roka od pet godina, računajući od međunarodnog registrovanja, Međunarodni biro zatražiće pristanak administracije zemlje novog nosioca prava i objaviće, ako je to moguće, datum i broj registrovanja žiga u zemlji novog nosioca prava.

2) Neće biti upisan nikakav prenos žiga unetog u međunarodni registar, a izvršen u korist lica koje nije ovlašćeno da prijavi međunarodni žig.

3) Kad neki prenos nije mogao biti upisan u međunarodni registar, bilo usled toga što zemlja novog nosioca prava odbija da da pristanak, bilo što je izvršen u korist lica koje nije ovlašćeno da zatraži međunarodno registrovanje, administracija zemlje ranijeg nosioca prava imaće pravo da traži od Međunarodnog biroa da on briše žig iz svog registra.

Član 9ter

1) Ako se Međunarodnom birou saopšti prenos međunarodnog žiga samo za jedan deo registrovanih proizvoda ili usluga, on će to upisati u svoj registar. Svaka zemlja ugovornica imaće mogućnost da ne uvaži takav prenos, ako su proizvodi ili usluge obuhvaćeni u tako prenetom delu slični onima za koje žig ostaje i dalje registrovan u korist prenosioca.

2) Međunarodni biro upisaće takođe prenos međunarodnog žiga samo za jednu ili više zemalja ugovornica.

3) Ako, u prethodnim slučajevima, nastane promena zemlje nosioca prava, administracija kojoj pripada novi nosilac prava mora dati svoj pristanak koji se traži shodno članu 9bis ukoliko je međunarodni žig bio prenet pre isteka roka od pet godina, računajući od međunarodnog registrovanja.

4) Odredbe prethodnih stavova primenjivaće sa samo pod rezervom člana 6^{quater} Pariske konvencije za zaštitu industrijske svojine.

Član 9^{quater}

1) Ako se više zemalja Posebne unije slože da sprovedu unifikaciju svojih nacionalnih zakona o žigovima, moći će saopštiti Vladi Švajcarske Konfederacije:

a) da će nacionalne administracije svake od njih biti zamenjene jednom zajedničkom administracijom, kao i

b) da će se u pogledu primene, u celini ili delimično, odredaba koje prethode ovom članu, skup njihovih odnosnih teritorija smatrati kao jedna zemlja.

2) Ovo saopštenje stupiće na snagu tek posle šest meseci od dana kada generalni direktor o tome izvesti ostale zemlje ugovornice.

Član 10

1) a) Posebna unija ima Skupštinu obrazovanu od zemalja koje su ovaj akt ratifikovale ili su mu pristupile.

b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan izaslanik, kome mogu pomagati zamenici, savetnici i stručnjaci.

c) Troškove svakog izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala, izuzev troškova puta i naknade boravka za jednog izaslanika svake zemlje članice, koji padaju na teret Posebne unije.

2) a) Skupština:

i) pretresa sva pitanja koja se tiču održavanja i razvoja Posebne unije i primene ovog aranžmana;

- ii) daje Međunarodnom birou uputstva za pripremanje konferencija za reviziju, vodeći brižljivo računa o primedbama zemalja Posebne unije koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu pristupile;
 - iii) menja Pravilnik za izvršenje i utvrđuje iznose taksa navedenih u članu 8 stav 2, kao i drugih taksa koje se odnose na međunarodno registrovanje;
 - iv) ispituje i odobrava izveštaje i delatnosti generalnog direktora koji se odnose na Posebnu uniju i daje mu sva korisna uputstva po pitanjima iz nadležnosti Posebne unije;
 - v) donosi program, usvaja trogodišnji budžet Posebne unije i odobrava njene završne račune;
 - vi) usvaja finansijski pravilnik Posebne unije;
 - vii) obrazuje odbore stručnjaka i radne grupe koje smatra korisnim za ostvarivanje svrhe Posebne unije;
 - viii) odlučuje koje zemlje nisu članice Posebne unije i koje međuvladine i međunarodne nevladine organizacije mogu prisustvovati njenim sastancima u svojstvu posmatrača;
 - ix) usvaja izmene čl. 10 do 13;
 - x) preduzima sve drugo što je pogodno za postizanje zadataka Posebne unije;
 - xi) obavlja sve druge poslove koji proističu iz ovog aranžmana.
- b) Po pitanjima za koja su zainteresovane podjednako i druge unije kojima upravlja Organizacija, Skupština odlučuje pošto se upozna sa mišljenjem Koordinacionog odbora Organizacije.
- 3) a) Svaka zemlja članica Skupštine raspolaže jednim glasom.
- b) Kvorum sačinjava polovina zemalja članica Skupštine.
- c) I pored odredaba podstava b), ako, u toku nekog zasedanja, broj predstavljenih zemalja bude manji od polovine ali jednak ili veći od trećine zemalja članica Skupštine, ova može donositi odluke; međutim, odluke Skupštine, izuzev onih koje se tiču njenog postupka, postaće izvršne tek kada se ispune niže navedeni uslovi. Međunarodni biro saopštavaće ove odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile predstavljene, pozivajući ih da se pismeno izjasne, u roku od tri meseca od dana ovog saopštenja, da li daju svoj glas ili se uzdržavaju. Ako po isteku ovog roka broj zemalja koje su na taj način dale svoj glas ili su se uzdržale bude najmanje jednak broju zemalja koje su nedostajale da bi se postigao kvorum u toku sastanka, ove odluke postaće izvršne pod uslovom da je istovremeno postignuta potrebna većina.
- d) Izuzev u slučajevima iz člana 13 stav 2, Skupština donosi odluke većinom od dve trećine datih glasova.

- e) Uzdržavanje se ne smatra kao glas.
 - f) Jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.
 - g) Zemlje Posebne unije koje nisu članice Skupštine prisustvuju njenim sastancima u svojstvu posmatrača.
- 4) a) Skupština se sastaje na redovno zasedanje jednom u tri godine na poziv generalnog direktora i, sem u izuzetnim slučajevima, u isto vreme i na istom mestu kao Generalna skupština Organizacije.
- b) Skupština se sastaje na vanredno zasedanje na poziv generalnog direktora, a na zahtev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.
- c) Generalni direktor priprema dnevni red svakog zasedanja.
- 5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 11

- 1) a) Poslove koji se odnose na međunarodno registrovanje, kao i ostale upravne poslove Posebne unije, obavlja Međunarodni biro.
- b) Međunarodni biro naročito priprema sastanke i obavlja poslove sekretarijata Skupštine i odbora stručnjaka i radnih grupa koje bi ona mogla obrazovati.
- c) Generalni direktor je najviši funkcioner Posebne unije i predstavlja je.
- 2) Generalni direktor i sva lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasedanjima Skupštine i svakog odbora stručnjaka ili radne grupe koje ona može obrazovati. Generalni direktor ili jedno lice koje on odredi po službenoj dužnosti je sekretar ovih organa.
- 3) a) Prema uputstvima Skupštine Međunarodni biro priprema konferencije za reviziju odredaba Aranžmana, osim čl. 10 do 13.
- b) O pripremanju konferencija za reviziju Međunarodni biro može se savetovati sa međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama.
- c) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, u raspravljanjima na ovim konferencijama.
- 4) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu poverene.

Član 12

- 1) a) Posebna unija ima svoj budžet.

b) Budžet Posebne unije obuhvata sopstvene prihode i izdatke Posebne unije, njen doprinos budžetu zajedničkih izdataka unija, kao i, u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje budžetu Konferencije Organizacije.

c) Kao zajednički izdaci unija smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Posebnoj uniji, već takođe jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Učešće Posebne unije u ovim zajedničkim izdacima srazmerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.

2) Prilikom donošenja Budžeta Posebne unije vodi se računa o potrebama saradnje sa budžetima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

3) Budžet Posebne unije finansira se iz sledećih izvora:

i) osnovnih i drugih taksa u vezi sa međunarodnim registrowanjem i taksa i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije;

ii) prihoda od prodaje izdanja Međunarodnog biroa koja se odnose na Posebnu uniju i prava koja potiču od ovih izdanja;

iii) poklona, zaveštanja i subvencija;

iv) zakupnina, kamata i raznih drugih prihoda.

4) a) Iznos taksa navedenih u članu 8 stav 2 i drugih taksa u vezi sa međunarodnim registrowanjem utvrđuje Skupština na predlog generalnog direktora.

b) Ovaj iznos utvrđuje se tako da prihodi Posebne unije koji potiču od taksa, osim dopunskih taksa i dodataka taksi iz člana 8 stav 2 pod b) i c), kao i drugih izvora omogućuju da se bar pokriju izdaci Međunarodnog biroa za Posebnu uniju.

c) Ukoliko budžet ne bi bio usvojen pre početka nove budžetske godine, produžiće se budžet prethodne godine na načine predviđene u finansijskom pravilniku.

5) Sa izuzetkom odredaba iz stava 4 pod a), visinu taksa i iznose koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije, određuje generalni direktor, koji o tome podnosi izveštaj Skupštini.

6) a) Posebna unija raspolaže obrtnim fondom koji se obrazuje od jedinstvene uplate svake zemlje Posebne unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond ili njeno učešće u njegovom povećanju srazmerni su doprinosu ove zemlje, kao članice Pariske unije za zaštitu industrijske svojine, budžetu ove Unije za godinu u toku koje se fond obrazuje ili se o povećanju odlučuje.

c) Skupština propisuje srazmeru i načine uplata na predlog generalnog direktora, a posle primljenog mišljenja Koordinacionog odbora Organizacije.

d) Sve dotle dok traje ovlašćenje Skupštine da se rezervni fond Posebne unije koristi kao obrtni fond, Skupština može obustaviti primenu odredaba podstavova a), b) i c).

7) a) U sporazumu o sedištu, zaključenom sa zemljom na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sedište, predviđa se da ova zemlja daje avanse ukoliko bi obrtni fond bio nedovoljan. Iznos ovih avansa i uslovi pod kojima se odobravaju predmet su, u svakom posebnom slučaju, odvojenih sporazuma između zemlje u pitanju i Organizacije.

b) Zemlja iz podstava a) i Organizacija imaju, svaka za sebe, pravo da otkazu obavezu odobravanja avansa, putem pismenog saopštenja. Otkaz stupa na snagu tri godine posle kraja godine u kojoj je bio saopšten.

8) Overavanje računa obavljaju, na načine predviđene finansijskim pravilnikom, jedna ili više zemalja Posebne unije ili spoljni kontrolori koje, sa njihovim pristankom, imenuje Skupština.

Član 13

1) Predloge za izmenu čl. 10, 11, 12 i ovog člana može podneti svaka zemlja članica Skupštine ili generalni direktor. Ovaj poslednji saopštava ove predloge zemljama članicama Skupštine najmanje šest meseci pre nego što će oni biti podneti Skupštini na ispitivanje.

2) Svaku izmenu članova iz stava 1 usvaja Skupština. Za usvajanje potrebna je većina od tri četvrtine datih glasova; međutim, za svaku izmenu člana 10 i ovog stava potrebna je većina od četiri petine datih glasova.

3) Svaka izmena članova iz stava 1 stupa na snagu mesec dana od dana kada generalni direktor od tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmena usvojena, primi pismena saopštenja o prihvatanju, data u saglasnosti sa njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka tako usvojena izmena ovih članova obavezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmena stupa na snagu ili koje docnije postanu članice.

Član 14

1) a) Svaka zemlja Posebne unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratifikovati, a ako ga nije potpisala može mu pristupiti.

2) a) Svaka zemlja van Posebne unije, a ugovornica je Pariske konvencije za zaštitu industrijske svojine, može pristupiti ovom aktu i tako postati članica Posebne unije.

b) Čim Međunarodni biro bude obavešten da je jedna od tih zemalja pristupila ovom aktu, on će, shodno članu 3, administraciji te zemlje dostaviti skupno saopštenje o svim žigovima koji u tom trenutku uživaju međunarodnu zaštitu.

c) Samim ovim saopštenjem navedenim žigovima obezbeđuju se povlastice iz prethodnih odredaba na teritoriji te zemlje i počinje teći rok od jedne godine u toku kojeg administracija u pitanju može dati izjavu predviđenu članom 5.

d) Međutim, pristupajući ovom aktu ta zemlja može izjaviti da se primena ovog akta ograničava na žigove koji su registrovani počev od dana kada pristupanje stupa na snagu, izuzev za međunarodne žigove koji su već ranije u toj zemlji predmet istovetnog nacionalnog registrovanja koje je još u važnosti i koji se na traženje zainteresovanih odmah priznaju.

e) Ova izjava oslobađa Međunarodni biro od dostavljanja pomenutog skupnog saopštenja. On se ograničava na saopštavanje žigova za koje je primio zahtev, sa potrebnim podacima, u roku od godine dana računajući od pristupanja nove zemlje, da im se pruže koristi izuzetka predviđenog u podstavu d).

f) Međunarodni biro ne dostavlja skupna saopštenja onim zemljama koje prilikom pristupanja ovom aktu izjave da će se koristiti mogućnošću predviđenom članom 3bis. Pored toga, ove zemlje mogu istovremeno izjaviti da se primena ovog akta ograničava na žigove registrovane počev od dana kada njihovo pristupanje stupa na snagu; međutim, ovo ograničenje ne pogađa one međunarodne žigove koji su u toj zemlji već bili ranije predmet istovetnog nacionalnog registrovanja i koji mogu dovesti do prijave za protezanjem zaštite sastavljenih i saopštenih saobrazno čl. 3ter i 8 stav 2 pod c).

g) Smatra se da registrovanja žigova koja su predmet jednog od saopštenja predviđenih u ovom stavu, zamenjuju registrovanja neposredno izvršena u novoj zemlji ugovornici pre dana njenog pristupa.

3) Instrumenti ratifikacije ili pristupa deponuju se kod generalnog direktora.

4) a) U odnosu na pet zemalja koje su prve deponovale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa, ovaj akt stupa na snagu tri meseca posle deponovanja petog od ovih instrumenata.

b) U odnosu na svaku drugu zemlju ovaj akt stupa na snagu tri meseca posle dana kada je njenu ratifikaciju ili pristup saopštio generalni direktor, osim ako je u instrumentu ratifikacije ili pristupa označen neki docniji datum. U ovom poslednjem slučaju, u odnosu na tu zemlju ovaj akt stupa na snagu na tačno označeni dan.

5) Ratifikacija ili pristup povlači punopravno pristupanje na sve odredbe i sticanje svih prednosti koje ovaj akt propisuje.

6) Posle stupanja na snagu ovog akta, nijedna zemlja ne može pristupiti Ničanskom aktu od 15. juna 1957. godine sem skupa sa ratifikovanjem ovog akta ili pristupanjem njemu. Pristupanje aktima ranijim od Ničanskog akta ne usvaja se, čak ni skupa sa ratifikovanjem ovog akta ili pristupanjem njemu.

7) Na ovaj aranžman primenjuju se odredbe člana 24 Pariske konvencije za zaštitu industrijske svojine.

Član 15

1) Ovaj aranžman ostaje na snazi neograničeno vreme.

- 2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt saopštenjem upućenim generalnom direktoru. Ovaj otkaz obuhvata takođe otkazivanje svih ranijih akata, a od uticaja je samo na zemlju koja ga je učinila, dok aranžman ostaje na snazi i primenjuje se u odnosu na ostale zemlje Posebne unije.
- 3) Otkaz stupa na snagu godinu dana posle dana kada je generalni direktor primio saopštenje.
- 4) Mogućnošću otkaza predviđenom ovim članom ne može se poslužiti zemlja pre isteka roka od pet godina računajući od dana kada je postala članica Posebne unije.
- 5) Međunarodni žigovi registrovani pre dana u koji otkaz stupa na snagu, a koji nisu odbijeni u godini predviđenoj u članu 5, nastavljaju da uživaju istu zaštitu kao da su neposredno u toj zemlji prijavljeni za sve vreme trajanja međunarodne zaštite.

Član 16

- 1) a) U odnosima između zemalja članica Posebne unije koje su ga ratifikovale ili su mu pristupile, ovaj akt zamenjuje, počev od dana kada za njih stupi na snagu, tekstove Madridskog aranžmana od 1891. godine ranije od ovog akta.

b) Međutim, svaka zemlja Posebne unije koja je ratifikovala ovaj akt ili mu je pristupila, ostaje u obavezi na osnovu ranijih tekstova, koje nije prethodno otkazala u smislu člana 12 stav 4 Ničanskog akta od 15. juna 1957. godine, u svojim odnosima sa zemljama koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu pristupile.
- 2) Zemlje van Posebne unije koje postanu ugovornice ovog akta, primenjuju ga na međunarodna registrovanja izvršena u Međunarodnom birou posredstvom nacionalne administracije svake zemlje članice Posebne unije koja nije ugovornica ovog akta, pod uslovom da ova registrovanja zadovoljavaju, za ove zemlje, uslove koje propisuje ovaj akt. U pogledu međunarodnih registrovanja izvršenih u Međunarodnom birou posredstvom nacionalnih administracija ovih zemalja van Posebne unije koje postanu ugovornice ovog akta, one pristaju da zemlja o kojoj je gore reč zahteva ispunjavanje uslova propisanih najnovijim aktom čija je ugovornica.

Član 17

- 1) a) Ovaj akt potpisan je u jednom jedinom primerku na francuskom jeziku i deponovan kod Vlade Švedske.

b) Generalni direktor, po savetovanju sa zainteresovanim vladama, sastaviće službene tekstove na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.
- 2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje, u Stokholmu, do 13. januara 1968. godine.
- 3) Dva prepisa potpisanog teksta ovog akta, overena od strane Vlade Švedske, generalni direktor dostaviće vladama svih zemalja Posebne unije a, na zahtev, i vladi svake druge zemlje.

4) Generalni direktor registrovaće ovaj akt u Sekretarijatu Organizacije ujedinjenih nacija.

5) Generalni direktor saopštava vladama svih zemalja članica Posebne unije potpisivanja, deponovanja instrumenata ratifikacije ili pristupa i izjave koje ovi instrumenti sadrže, stupanje na snagu svih odredaba ovog akta, saopštenja o otkazu i saopštenja u vezi s primenom čl. 3bis, 9^{quater}, 13, 14 stav 7 i člana 15 stav 2.

Član 18

1) Do stupanja na dužnost prvog generalnog direktora, smatra se da se sva spominjanja, u ovom aktu, Međunarodnog biroa Organizacije ili generalnog direktora tiču Biroa unije ustanovljenog Pariskom konvencijom za zaštitu industrijske svojine, odnosno njenog direktora.

2) Zemlje Posebne unije koje nisu ratifikovale ovaj akt ili mu nisu pristupile mogu se, u toku pet godina po stupanju na snagu Konvencije o osnivanju Organizacije, koristiti, ako to žele, pravima predviđenim čl. 10 do 13 ovog akta, kao da su vezane ovim članovima. Svaka zemlja koja želi da se koristi ovim pravima dopunjuje u tu svrhu kod generalnog direktora pismeno saopštenje, koje stupa na snagu na dan njegovog prijema. Za ove zemlje smatra se da su članice Skupštine sve do isteka ovog perioda.

U potvrdu čega, potpisani, za ovo propisno ovlašćeni, potpisali su ovaj akt.

Sačinjeno 14. jula 1967. godine u Stokholmu.

ČLAN 3

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".